

Toespraak Frédéric Erens – Brusselcongres - 1 december 2013

Dames en heren,

Welkom in Brussel, welkom in Vorst, een deelgemeente van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. In navolging van het Hoofdstad-manifest congresseert het Vlaams Belang vandaag over deze hoofdstad, ons geliefde Brussel. De partijraad keurde deze middag de congresstukken en resoluties goed en ik wens iedereen die meegewerkt heeft aan de totstandkoming van deze teksten te bedanken en meer in het bijzonder de werkgroepssecretarissen en werkgroepvoorzitters Dominiek Lootens, Filip De Man, Bruno Valkeniers en Philip Claeys.

Dames en heren, welkom in de hoofdstad van Europa, een stad waarin 19 burgemeesters als verlichte despoten de plak blijven zwaaien in hun eigen baronie, zonder zich ooit enigszins druk te maken om het collectieve belang. Een stad waarin sommige trein- en metrostations meer weg hebben van een vuilnisbelt dan van een epicentrum voor openbaar vervoer, en waarin bedrijvzones in de stadsrand meer niet dan wel bediend worden door datzelfde openbaar vervoer. Een stad waarin meer dan dertig maatschappijen voor sociale huisvesting actief zijn. Een stad waarin het totale gebrek aan centraal bestuur en langetermijnvisie de spreiding van bevolkingsgroepen over armere en rijkere gemeenten al decennialang in de weg staat. Waardoor monocultuur, gettovorming en religieus fanatisme er elk jaar iets meer regel en iets minder uitzondering worden.

Het lijkt het cynisme ten top gedreven, maar uitgerekend de stad die op alle mogelijke vlakken een aanfluiting is van wat een visionair stedelijk beleid vandaag zou moeten zijn, krijgt van de Belgische beleidslieden een blanco cheque van 500 miljoen euro toegestopt. Als pasmunt voor de splitsing van BHV, weet u wel. De Brusselse politici hoeven maar “Sesam, open u!” te roepen, en Di Rupo en zijn kornuiten openen de poorten van de schatkist. Net als in “ali baba en de veertig rovers”, een sprookje uit de duizend en één nachten. En het moet gezegd zijn, enerzijds zijn er hier veel ali baba’s maar anderzijds zijn ook de veertig rovers gekend, zoals bijvoorbeeld PS’er Freddy Thielemans, de toekomstige ex-burgemeester van Brussel-stad, die er op 69-jarige leeftijd voor gekozen heeft om een stapje achteruit te zetten, maar niet voor niets want als secretaris-generaal van de vzw eeuwfeestpaleizen zal hij nog een jaarlijkse onkostenvergoeding van €200.000 mogen ontvangen, uw belastingbijdrage, weet u wel. Of zoals mevrouw Peraita, een ander PS-coryfee die als voorzitter van de vzw Samusocial, vzw die instaat voor de opvang van daklozen, eventjes een jaarloon heeft van bijna €193.000, net genoeg naar het schijnt om haar huur te kunnen betalen in haar ocmw-nieuwbouwappartement. Moureaux, Onkelinckx, Cudell, alle PS of andere bonzen aan het hoofd van een huisvestingsmaatschappij, VZW of intercommunale. Zij zijn de gerepertorieerde rovers die de stadskast leeghalen. En uiteraard moet dat worden bespot, gehegeld en bekritiseerd.

Sinds dat de socialisten de plak zwaaien in Brussel is onze stad in sneltreinvaart aan het verpauperen. Brussel is aan het “Charleroi-iseren”. Niet alleen de welvaart maar ook het welzijn gaat erop achteruit. Meer socialisme betekent altijd en overal meer armoede en meer ellende. Daarom en dit werd ook zeer krachtig geformuleerd door partijboegbeeld Filip Dewinter in De zondagskrant van verleden week: “Di Rupo is vijand nummer één”. In de taal van Voltaire luidt de boodschap voor de Waalse Parti Socialiste klaar en duidelijk: “Balayons les ordures politiques”. Geef er een lap op, weg ermee!

Dames en heren,

Brussel staat inderdaad gekenmerkt als het rovershol, en dit niet uitsluitend door de hoge score op vlak van criminaliteit, maar ook als machtscentrum van de federale staat België en de Europese Unie. Op veiligheidsvlak vraagt niet alleen de Brusselaar zich af wat hier aan de hand is, ook in het buitenland kijkt men met verbijstering naar de poel van misdaad en verval die Brussel geworden is. Waarom heeft Brussel geen behoorlijk veiligheidsbeleid zoals vele andere Europese grote steden? Het antwoord is simpel: omdat men dat niet wil. Onveiligheid en misdaad zijn geen noodlot of natuurverschijnsel, onveiligheid en misdaad kunnen alleen tieren waar daarvoor ruimte wordt gelaten. Precies daar wringt de Brusselse schoen. Het Vlaams Belang wil komaf maken met de huidige situatie. Dat is niet meer dan een kwestie van politieke wil. Vlaams Belang heeft een uitgewerkt veiligheidsproject en wil doeltreffende maatregelen. Niet u moet criminaliteit vrezen, maar de criminelen moeten bevreesd zijn voor de gevolgen van hun daden.

Dames en heren,

België staat aan de wereldtop op vlak van overheidsbeslag en dit land is en blijft de kampioen van de belastingdruk. Nergens in de Europese Unie wordt arbeid zo zwaar belast als hier. Brussel incarneert dit beleid. Brussel is de stad van de dualiteit en daarenboven ook nog eens de stad van de superlatieven. De armste gemeenten van dit land bevinden zich in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest terwijl de geproduceerde rijkdom er de rijkste regio van dit land maakt. Het bruto binnenlands product ligt per inwoner 2,4 maal hoger dan het Europees gemiddelde waarmee Brussel op de derde plaats prijkt van de rijkste regio's van Europa maar meer dan één op vier Brusselaars moet zien rond te komen met een inkomen onder de armoedegrens. Brussel is de tweede congresstad ter wereld en eerste in Europa. Brussel is ook wereldkampioen op vlak van verkeersopstoppingen, in geen enkele stad ter wereld sta je zo vaak in de file. En ook op vlak van immigratie overtreffen we alles. Het migratieprobleem is geen specifiek Brussels probleem, maar het probleem is nergens zo groot. Geen enkele hoofdstad heeft zo een immense bevolkingsomwenteling meegemaakt op zo een korte periode als Brussel. De cijfers van socioloog Jan Hertogen spreken boekdelen: van bij het ontstaan van België tot 1963 was zowat 7% van de Brusselse bevolking van vreemde afkomst. Tussen 1963 en 2008 is dat aantal gestegen naar 67,9%. Van 7% naar bijna 68% op 45 jaar tijd. Kenmerkend is dat het bevolkingsaantal zelf tussen 1963 en 2008 zowat ongewijzigd bleef. Willen we een sociaal, economisch en intercultureel drama vermijden, dan dient het beleid radicaal te veranderen.

Volgens VUB-politicoloog Bilal Benyaich is Brussel tevens de hoofdstad van de islam. Niets nieuws eigenlijk aangezien de meest radicale islamitische verenigingen, al dan niet verboden

in hun thuisland, hier ongestoord kunnen congresseren. De Algerijnse Front Islamique du Salut en Tunesische Ennadha hielden in de jaren negentig hun congressen op een boogscheut van hier, in Vorst. Gelet op de verklaringen en herhaalde bedreigingen aan het adres van ons samenlevingsmodel van talloze islamvertegenwoordigers wereldwijd, en rekening houdend met de strategie van bepaalde fundamentalistische groeperingen om in bepaalde Brusselse gemeenten “jongeren” te werven en te vormen tot zelfmoordterroristen, stelt het Vlaams Belang de oprichting van een Brussels islamobservatorium voor. Dit dient om de evolutie en de radicalisering van de islam in Brussel in kaart te brengen en als ondersteunend beleidsinstrument voor zowel justitie als politiek. Vrijdag prijkte op de cover van de meeste kranten een foto van minister van Binnenlandse Zaken Joëlle Milquet aan de zijde van Al Qaida predikant Iliass Azaouaj. Die man dreigt vanuit Syrië met terroristische aanslagen tegen ons land en was eerder imam in Brussel. Moet er nog zand zijn?

Dames en heren,

De Brusselse problemen, gaande van immigratie tot onveiligheid, van woonklimaat over mobiliteit tot openbare gezondheid, houden allemaal verband met elkaar. Vroeger beschikten politici over een duidelijke beschavingsmissie. Vandaag twijfelen beleidsmakers aan zichzelf en verliezen zienderogen hun greep op de maatschappelijke realiteit. De verkeerde signalen vanuit het Brusselse beleid zijn legio. Het huidige beleid van ruime toelating en beperkte integratie vergroot de ongelijkheid en draagt bij tot een gevoel van vervreemding in de samenleving. Werkloosheid, armoede en criminaliteit hopen zich op bij de etnische minderheden. Mede door de islam komt de maatschappelijke vrede onder druk. Daar zullen leraars, agenten of verplegend personeel steeds meer last van krijgen. Integratie is eerder uitzondering dan regel.

De tolerantie kreunt onder de last van achterstallig onderhoud. Het multiculturele drama dat zich voltrekt, is dan ook de grootste bedreiging voor de maatschappelijke vrede. Onze stad is een laboratorium waar men zonder enige bescherming alsmaar gevaarlijkere multiculturele experimenten uitvoert. Het ontploffingsgevaar van dit multiculturele kruitvat wordt met de dag groter.

We moeten af van het multiculturele waanidee. We mogen niet bang zijn om onze waarden op te leggen aan allochtonen, wel integendeel. We moeten baas blijven in eigen stad.

Dames en heren,

Brussel is niet het probleem. Brussel heeft problemen. We zijn het aan de komende generaties verschuldigd om die problemen op te lossen en daarvoor zijn politici nodig met een duidelijke beschavingsmissie. Hiervoor kunt u op het Vlaams Belang rekenen. En daarom roep ik jullie op om samen en eendrachtig te strijden voor een beter Brussel, voor een ander Brussel. Baas zijn in eigen land betekent ook baas zijn in eigen hoofdstad!